

השלכות תפלה סימן לב

ב' צוריך לדקדק בנסיבות ויתרונות, שאם (ק) חפר * או יתיר (ק) אותן אcht פסלים, ונמצאו הנקנים אמורים מברכים בכל יום ברכה לכלה, וגם שורי בכל יום בלא מזות תפלה, ונמצא ענש הספר (ק) מרביה. לכן ארכיך לרוחות מארד יראו שמיים (ק) ויחיד לדבר השם המתעתק בכתבה תפלה ותוקון: ב' כל פנשה אחר שילבקבה (קד) יקראנה היטיב בפנינה ודקדוק פעמים ושלש, ונתקוד ויקראנה קדם שיתינגה בתוך ביתה, כדי שלא תתחלף פרשה בפרשה: כ' טוב לנשות הקולםות (קד) קדם שיתחיל ללבת הפרשה, שלא יהיה דיו יותר מדוי ויפסיד. וכן יתיר קדם שיקח כל שם לקרוט כל קדם מה שבתב, כדי שלא יבואו לידי גינויו (קד) על ידו: כ' אם מצא שחר אוות אחת * אין לו (קד) פגנה, שאם-בן היו בתובין שלא בסדרן ופסולין מושם בכתב ימי' (קד) בתוכנן היהו. *ואם יתיר אותן אחת, יש לו פגנה על-ידי (קד) שירר אוותה אם היא בסוף פה או בתחלתה, אבל אם היא באמצע פה לא, משום דבשיגר יהיה (קד) נראה בשתי (ל) [ל] תבות: כד' מפר לכתב על

bearheit

(לט) פבזות. ממכ ה'כ' בשם קרי"ס דלפערומים חוקן פגני ליתר אותן, בגון לאלאנזהה מלא בניין, לאחר שיגורו הצעו ימשן ח' שלגניה באפ' שיחיה

משנה ברורה

ההאחים: כ (ק) חסר או יתיר. אפללו אם הפקה לא נשפחה לקליריאתמה בזנה, בוגון במלא וחסר וכדילפון: (קא) אותן אחת. ואפללו אם קוזו של יונד שסר עצבב, בראיאתא מינחות כת א': (קב) מרבבה. מלבד עזון צול חומר: (קג) וחדר לדרב השם. ראייתו להעתק מה לשון sclavo השוויך מאר לעצמינו, דוח לשותנו: ורא במו שעושין עבשו בפקה טופרים שמיינחין גערדים הפטילדין לתפקיד פטילין קדי שיריגילום בפקתה, ואחריך רואה הסופר אם נתקבבו בחלכלון בחסרוון יותרונו למסג' לה בתקי, ואחריך מניינין אוטון בפקתים ומוקריין אוטם, וקמשבין להבדה בהבדותיהם איזון בתקונות השולב הפלגון להשבר ובראיות להרין צו

[לג] **קבות**. עכה"ט. ועין בזכר-שם גואל סימן שנד שהביא דברי ה"ב ומקראי"ס וקברא' בדרכיו במלת לאבותיך אם בא למחק הגאון' המיתרת אפשר שזרק למחק צ"ל

באור הלהב

* או יתיר אותן אחות. ואם אותן קה"ר לא היה מוקבר לשום פה ורק שמע בין פה להמבאה או בן קשיטין, אם נסכל הפליל מושם זה (149), פה בונך ביהודה חלק ויהודה ח"א בסיסון עד שפקל בון, והשענ"ר-אפרים בשער ה בפה-ק"ש עירום חולק עלי"ו ומוכסם עט ווש"ל שפקלורי בון: * אין לו מוקבר. ען במשנה ברונה "אין לאו הבי גוד" וכו', לרזח לא פטור דמחייב גדור ואפרך יקבע מה שחייב מושנו ולפ"נ, דאי לאו הבי אריך עין בין דקצת שפכית לא נסכל קסרךן¹⁴: * ואם יתיר וכו'. ען במשנה ברונה שפכית שבקבון קשים פק"ר מדרים לענין מוקביה כפוקה, דלעפוקים טב תחר למקח קראושה בכפי לחש א"ש לודעת רבעו פט. ען שם, וזין שם טב במשבצות-זיהב עלי"פ-ק"ט כ-
*) שוב ראיית ש"ה איננו, ורק אנה מקורית שמע לקלמן סד שער א' בבא אור
בלבד רבע רבעת בטל באה בברות אוניות יון ר' ר' (153).

שער הארץ (קק) אליה רכה וליחס-הנוראות: (קנ) אליה רכה: (קנ) יורה-דעתה רנו עיפוי ד: (קנ) ברוך שאמך: (קנ) גונז-ארהה: (קנ) גונז-ארהה: (קנ) גונז-ארהה: (קנ) גונז-ארהה:

הלוות תפין סיון לב

ביאורים ומוספים

[משנ"ב שם] ומכל קוקום לכתלה אין נכון לעשות כן להבליע אותן בთוך אותן, כי יש מוחמיין בזה.⁽¹⁵⁶⁾

(156) זו דעת הכנסת הגדולה (הובא ב מג"א ס"ק לא) שאם מובלעת אותן בחברתה, בגין שהאות נכנסת לתוכן אויר הגימ"ל או הנו"ג. הרוי היא פסולה, ולהלכה נקט המשנ"ב כאן שבידיעבד אין לפסול. והלבושי שוד והפמ"ג כתבו שאין להביא ראייה לדין הכנסתה הגדולה ממנה שמבואר בש"ע ליקמן (סכ"ח) שיש להיזהר שלא יכנס ראש הלמד' לאויר הה"א או הח"ת, משום שיש למור שודקא בהן שיש לאות תוך ממש, הרין כן, מה שאין כן בשאר האותיות שאין להן תוך ממש, יש לומר שאפילו לכתוליה אין בזה קפידה, וכל שכן שאין לפסול בידיעבד.

[משנ"ב ס"ק קיד] על-כל-פענים מחייב זה, וכך עלי עקר צוותו לענין שינה מפרק לתקנו ולא יקרא שלא כסדקן.⁽¹⁵⁷⁾

(157) ואף שאות זו פסולה ולכארה אינה נחשבת כאות כלל, ואיך תיחסב באילו היא כבר כתובה לבוי דין כסדרן [ובן העיר החכמת שלמה כאן], כתוב החוויא (אורח סי' ח ס"ק ז) שיש שם אותן עליה, אלא שחרבר בדין כתיבה תמה' שלה, ולגביה דין כסדרן די בכר שהענין יהיה כתוב כסדרן, אף על פי שלא כתוב בכשרות בכתיבה תמה.

[משנ"ב ס"ק קיב] לאכזב שפטב מלא ז"ו אמר היב"ת, יגעה וימשך היב"ת שלפניהם שסתמלה מקומה.⁽¹⁵⁴⁾

(154) ואני פסולה ממשום דין שלא כסדרן. מן הטעם שכותב הביה"ל ליקמן (ס"ב ד"ה בכל) שהוא איינו בכלל כתיבה וולכן כתוב שם שאם געשה הדבר על ידי הפסולים לכתיבה הרוי הוא כשר בידיעבד. אמונם, צריך להיזהר שלא תתקלקל צורת הבית בעת התקון, שאם לא כן שוב תיפסל מידי'ן שלא כסדרן. על כן כתוב הלשכת הספר (ס"י ט ס"ק ה) בשם המלאכת שמים (ס"י ח סי' ז), שיש לעשות את ההוספה מעט מעט, דהיינו קצת לעללה בג וקצת למטה במושב, עד שימושנה כולה.

[משנ"ב שם] ואין פקעה אל-אס-בן יכול לפלאות קוקומו על-זקי שיעבה קצת האות שלפניהם ושלא אחריה.⁽¹⁵⁵⁾

(155) וכותב הקסת הספר (ס"י ט לשכת הספר ס"ק ז) בשם המלאכת שמים, צריך להיזהר שימושה את האות ר'יש מהויריה, שלא תידמה על ידי הוספה הרוי לדעת אפילו רגע אחד, שאם לא כן תיפסל האות מיד, ולא יוכל לתקנה ממש שהוא שלא כסדרן.

יום א' י' אב תשע"ה

מט באר הגולה

מקרים (ל) (ל') הגרר ועל מקום המשפט גולא ימחק בעודו לח אלא ייבשנו יפה, כי אן יגרר בקהל ולא ישאר לו שם רשם: כה (קיד) יכל אותן שהיא בתוכה שלא בתקנה (קטו) ואין צורפה בשלהם סטן בעג (קטו) רגל האל"ף (למ) בעג האל"ף או פני האל"ף בפניהם בגג שטחיתיה, או שערן סטן מה קדרין ארכנדיין

הלו^את תפליין סימן לב

שערית תשובה

באר היטב

(בג') בימת-זופת: (פ'ג) פנו-אברהם בשם הרברט: (פ'ג) פנו-אברהם: (פ'ג) פנו-אברהם באשל-אברהם: (פ'ג) בימת-זופת: (פ'ג) פנו-אברהם בימת-זופת:

שער האינט

הילכות תפין סימן לב

שְׁחִיה רָגֵל הַהָ'א או רָגֵל הַקּוֹרֶף (קִיּוֹ) נוֹגָעִים, או שְׁחִיה *אֶחָת חְלוֹקָה לְשָׁתִי אֹתָמִיּוֹת, בְּגָזָן (קִיּוֹ) צָדִי שְׁבָתָב (לָט) יְוָיָד נוֹזָן, או שְׁיַיָן שְׁבָתָבָה (קִיּוֹ) עַיָּן יְוָיָד, (קִכּוֹ) או חַיָּת שְׁנִי זְנִינִיּוֹן, וְאַחֲר שְׁבָתָב לְפִנֵּיו חֹר וְתָקָנָס הָיָי שְׁלָא קְסָדָן וּפְסָולִין. אֶכְל לְהַפְּרִיד הָאָוֹתִיּוֹת הַדְּבוּקּוֹת אַחֲר שְׁבָתָב לְפִנֵּיהם שְׁפִיר דָמִי, דָבִינוֹן שְׁחָאֹת צוֹרָה עַלְיהָ, כְּשִׁפְרִירָה מְחַבְּרָה לְאַחֲרֵי בְּכֹוְתָב. וְהָוָא הַדְּרִין שָׁם לְאַחֲרֵי מְקַצֵּת (קִכָּא) יְוָיָדִין שְׁעַל הַאֲלִפִיָּן וְהַשִּׁנִיָּן וְהַעֲנִינִיָּן וּרְגַלִּי הַתּוֹיִינִי נוֹגָעִין בְּגָרְוףָהָוֹת, (קִכּוֹ) וְתִינְקֹעַ דְלָא חֲכִים וּלְאַטְפֵש

פָּאָר הַיְטָב

(לט) יוז"ד נרעז. ובה אס לא עשוה רגלה הימין של יוז"ד, אכל אס לא עשוה לה נרגל שמאלן אכל לו לתקבון. דשם יוז"ד עלייה, ב"י מ"א:

משנה ברורה

הדרין כל בני דרבנן וכ"ה במתניתה סוף סעיף י"ח כ"ל^(קיז) נוגעים. אפליו (קכ) נגידתה דקה בחויטת השערה: (קח) צד"י ששתוב. פרוש (כל) שחלק הי"ד מהגנו"ן בל"כ עד שנראה כשי נא אאותו⁽¹⁵⁸⁾, וכן בכל איין. אכן אפליו אס' אויש דתינוק קראו בהלכתו אין אחותות. אס' בין בשממוקם אמור ברכך בריי זה כתיבת מתקיש ושלא אחותות. והוא פרין אפליו אס' אין לך כורת אחותות אחותות. רק שונאה לעין הכל שאין לה עקר צורפה. (כלכ) בגון י"ד שלא עשה לה גאל הנייני או אל"ר שחרר לה פ"ז י"ד העליון וככל בהאי גונא, אין יכול לתקנים אחריכם. אבל אם לא עשה לה י"ד גאל שמאי, אף דאם ישאר בך פסל, דגאניגו י"ד בראוי לפי דעתך וב הפווקים, בזולקמן בטיקון לו⁽¹⁵⁹⁾, מכל מקום בגין דיש לה עקר צורפה. ואפליו בכלא עזץ שם י"ד צלחת, וכן יכול לתקנה ואין בזה מושום שלא בפדרון: (קיט) עי"נ י"ד. והוא פרין מ"ס (קמנ) פתרונה שתקטו כ' ו' ב' ביל' משבית הפג שביביג'טס⁽¹⁶⁰⁾: (קכ) או ח"ת שבוי זניין^(ז). אפליו אם עשה חוטנה על גבינה, רק שאין נוגעים זה זהה למעלה (כלכ) וונבר להיזא פרידמן, בריי זו הפסידה עקר צורפה, שנראה כבשני זניין⁽¹⁶¹⁾: (קכ) יזק"ז שעיל האלט"י. והוא פרין אם היה הפסיק באינה אותן באמצעו [פמ"ג בא"א בפתחה]: (כבב) ותינוק צרכו. פריש, אכן אפליו אס' פרידמן נבר לזריא דתינו פך ומיד קשלראה אומן נכו למקנס⁽¹⁶²⁾, וברוי לא הפסיק עזין קאות עקר צורפה, מזראה תפינוק לאות נבן כתוב הצעון ובין עקיבא אינגר בחדריש, ורק לא כפרא-מגידים שמחמרי בז'ה⁽¹⁶³⁾, ועין בבדור הילכה:

שער הצעיר

Tél (France) : 01 80 91 62 91

Tél (Israël) : +972 77 466 03 32

contact@torah-box.com